

Monika Kliś, UPARTA

Gdy mówią mi co jest złe, a co dobre
Nie słucham ich
Swoje wiem, swój rozum mam
Dotykam chwil z całych sił
Czuje mocniej
I szkoda mi starych słuchać prawd

Bez dobrych rad lepiej mi
Głupio przyznać – to fakt
A złote myśli
To mił nic nie wary
Bo każde życie to film
Sama sobie w nim gram
Bez cudzych tekstów chce żyć
Ja, uparta!

Więc nie każ mi znów zakładać nowa maskę
Nie zmienię się
Bo udawać to nie ja
Ja panna-nikt
Nie kryje swoje pragnień
Odkrywam je
Idę w miasto
Czeka świat!

Od dawna wiem czego chcę o a co mi obce
I nie dam się kupić tym co wiedza jak
Na błędach uczę się tylko swoich
I wzmacnia mnie co zabija was

Więc nie każ mi znów zakładać nowa maskę
Nie zmienię się
Bo udawać to nie ja
Ja panna-nikt
Nie kryje swoje pragnień
Odkrywam je
Idę w miasto
Czeka świat!